

РЕШЕНИЕ

№ 579

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2426** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "ЗЕТ ПРОЕКТ" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 2 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220008022-091-001 от 30.09.2021 г., издаден от Т. П. Н. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В. – ръководител на ревизията, в частта, която не е отменена с Решение № 17/04.01.2022 г. на директора "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" ("ОДОП") С. при ЦУ на НАП.

В сезиращата съда жалба се оспорва определените с РА данъчни задължения на "ЗЕТ ПРОЕКТ" ЕООД по ЗДДС Закон за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ и по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, в частта, която не е отменена с решението на директора на дирекция ОДОП С.. Излагат се подробни аргументи досежно незаконосъобразността и необосноваността на акта в частта на непризнато право на данъчен кредит по фактурите издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД, „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД и „ОЛИМП Ю. В. – СОФИЯ“ ЕООД. Твърди се, че изводите в акта са изградени изцяло въз основа на косвени доказателства, като същевременно не са анализирани преките такива, по доставките, които несъмнено потвърждават тяхното извършване. Посочено е, че липсата на кадрови и технически ресурс на прекия доставчик няма пряко отношение към възникването на правото на данъчен кредит, като в тази връзка жалбоподателя се позовава на европейска и национална съдебна практика, цитирайки конкретни решения. Оспорва се и допълнително начисления

данък по фактурите за гориво, като се твърди, че същото е изразходвано за извършването на търговска дейност. Твърди се също така, че извършеното с РА облагане по ЗКПО е незаконосъобразно, тъй като се основава на доказателства събрани за целите на облагането по ЗДДС и същите са неотнормирани към облагането с преки данъци по ЗКПО. В този смисъл жалбоподателят също се позовава на национална съдебна практика.

Предвид изложените в жалбата мотиви и съгласно нормата на чл. 156, ал. 1 от ДОПК, съдът приема, че предмет на обжалване е РА в частта, в която на данъчно задълженото лице са определени данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 03 до м. 08. 2020г. и за м. 10.2020г., произтичащи начислен ДДС на основание чл. 27, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 3, т. 1 в общ размер на 2 018,62 лв.; за данъчен период м. 06.2020г. и м.07.2020г., в резултат на непризнато право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 69 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД в общ размер на 36 751, 86 лв. и за данъчни периоди м. 01. и м. 02. 2020г., по фактури издадени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД в общ размер на 7 461,20 лв.; за данъчни периоди м. 12.2019г. и м. 05.2020г., в резултат на непризнато право на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, по фактури издадени от „ОЛИМП Ю. В. – СОФИЯ“ ЕООД в общ размер на 11 666,67лв. и по ЗКПО общо в размер на 1 555,24 лв., в резултат на извършено на основание чл. 77, ал. 1 във вр. с чл. 16 и чл. 26, ал. 1 от ЗКПО увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата от 8 333,33 лв., по фактурата издадена от „ОЛИМП Ю. В. – СОФИЯ“ ЕООД и на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата от 5 466, 97 лв. по договори за заем с лицата „Зу проект“ ЕООД; „Тера строй“ ЕООД и Е. Н..

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата, ангажира доказателства и претендира присъждане на направените разноси, като представя списък.

Ответникът, директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага доводи за законосъобразност на оспорения РА. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220220008022-020-001 от 17.12.2020 г., връчена по електронен път на 11.01.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 15.05.2019 г. до 31.10.2020 г. и за корпоративен данък за 2019 г. Първоначалната заповед е изменена със Заповеди №22220220008022-020-002 от 08.04.2021 г., №Р-22220220008022 -020-003 от 27.04.2021 г., връчени по електронен път като с последната е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 11.06.2021 г. Посочените заповеди са издадени от Т. П. Н., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220220008022-092-001 от 29.01.2021 г., връчен на 09.08.2021 г. по електронен

път. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество не е подадено писмено възражение срещу направените предложения за установяване на задължения в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22220220008022-091-001/30.09.2021 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 14.10.2021 г.

С цел събиране на доказателства, необходими за провеждането на ревизията, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество по електронен път са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани търговски и счетоводни документи, както и доказателства, относими към извършените доставки и ползвания данъчен кредит. В отговор са представени документи и писмени обяснения по електронен път, които са описани в констативната част на РД. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ОЛИМП - Ю. В. - ИМОТИ В СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВАДЖО ИМПЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ИМОТИ ИНВЕСТ 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Извършен е преглед на оригинални документи в счетоводния офис на ревизираното дружество, за което е съставен Протокол №1727768 от 21.04.2021 г.

В хода на ревизията е установено, че дружеството е сключило Договор за финансов лизинг от 24.01.2020 г., сключен с „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, за автомобил L. rover R. R. Sport, с опция – остатъчна стойност, както и условно придобиване. Представено свидетелство за регистрация на лек автомобил 6+1 с рег. [рег.номер на МПС] , дизел. Представен е и Договор за финансов лизинг от 01.06.2020 г., сключен с „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД за автомобил M. all с опция без остатъчна стойност и безусловно придобиване и свидетелство за регистрация на лек автомобил 4+1 с рег. [рег.номер на МПС] , дизел. Органите по приходите са установили, че през ревизирания период от жалбоподателя са отчитани разходи за зареждане на гориво, включително дизел, бензин и газ, по които дружеството е ползвало право на приспадане на пълен данъчен кредит. В тази връзка са изискани доказателства за ползването на посочените МПС за извършване на дейността на дружеството, но такива не са представени. Единствено в писмени обяснения е посочено, че разходите за гориво касая само автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , който се използва изцяло за нуждите на дружеството, изразяващи се в доставки на материали, посещения в административни инстанции във връзка с строителната дейност на дружеството. Органите по приходите е прието, че доколкото липсват доказателства - пътни книжки или пътни листове, описание на посетени обекти и др., които да доказват, че посоченото от ревизираното дружество МПС е използвано за извършването на независимата икономическа дейност на дружеството, е налице хипотезата на чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗДДС. Съгласно цитираната норма за възмездна доставка на стоки се смята и отделянето или предоставянето на стоката за лично ползване или употреба на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници или за цели, различни от независимата икономическа дейност на дружеството, при условие че при

производството, вноса или придобиването ѝ е приспаднал данъчен кредит. Подчертано е, че съгласно получена информация от МВР автомобил рег. [рег.номер на МПС] е напуснал страната през ГКПП К. на 19.08.2020 г., а за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] се съдържат данни за един съставен фиш в ОДМВР - П. на 18.10.2020 г.

В резултат на така установеното е прието, че следва да бъде начислен допълнителен данък върху данъчната основа на доставките за закупено гориво на основание чл. 27, ал. 1 във връзка с чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, който е в размер на 144,85 лв. за м. 03.2020 г., в размер на 88,55 лв. за м. 04.2020 г., в размер на 506,49 лв. за м. 05.2020 г., в размер на 154,51 лв. за м. 06.2020 г., в размер на 21,67 лв. за м. 07.2020 г., в размер на 526,12 лв. за м. 08.2020 г. и за м. 10.2020 г. в размер на 576,43 лв. Предвид липсата на представени доказателства, установяващи начина на използването на автомобилите, както и на информацията относно лицата, управлявали тези автомобили и на данни за изготвяни отчети за направени курсове със спорните автомобили, с издаденото решение на директора на дирекция ОДОП С. е потвърден РА в тази му част като правилен и законосъобразен. Прието е, че единствено представянето на договори за финансов лизинг и фактура за покупка на гориво, препятства да бъде направен обоснован извод, че посочените МПС са използват за икономическата дейност на дружеството и са източник на бъдещи икономически изгоди, поради което правилно е доначислен ДДС за закупеното гориво на основание чл. 27 във р. с чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗДДС.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД, документирана с Протокол №П-22221021016649-141-001/22.03.2021 г. Установено е, че ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 36_751,86 лв. по две фактури, издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД през м. 06.2020 г. След изтичане на срока за представяне на документи от доставчика са представени копия от фактурите, съгласно които предмет на доставките са първо и второ плащане по договор. Представен е и договор за покупко-продажба от 01.06.2020 г. с предмет продажба на армировъчна стомана и спецификация към договора. Установено е, че по фактурите е извършено частично плащане само на сумата в размер на 24_501,24 лв. Фактурите са осчетоводени от доставчика по счетоводна сметка 411 „Клиенти“. Ревизиращите органи са отбелязали, че от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД не са представени документи относно мястото на съхранение на стоки, от къде е закупена стоката и как е превозена до жалбоподателя. Посочено е също така, че на спорния доставчик е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА №Р-22221720004533-091-001 от 22.04.2021 г., в хода на която е установено, че не са представени доказателства, доказващи реално извършените доставки към клиентите на „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД и, че по всички издадени от доставчика фактури, данъкът е изискуем на основание чл. 85 от ЗДДС. Според органите по приходите така представените доказателства не доказват реално извършени доставки по фактурите, издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД и на основание чл. чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 36_751,86 лв. упражнено през м. 06.2020 г. Извършена е насрещна проверка и на „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД, документирана с Протокол №П-22221021016648-141-001 от 22.03.2021г. Установено е, че дружеството е издало 6 фактури на жалбоподателя с предмет на доставките - строителни материали и монтаж ел. инсталация, като е начислен ДДС общо в размер на 7_461,20 лв.

Същите са отразени в дневниците за продажби за м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г. В отговор на връченото по електронен път Искане за представяне на документи и писмени обяснения №П-22221021016648-040-001/26.01.21 г. от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД не са представени доказателства. От жалбоподателя са представени, копия от фактурите, актове обр. 19, за част от които е установено, че е посочен обект „С.“ и обект „Д.“. Съгласно изложените в РД констатации /лист43 от делото/ липсват доказателства, че извършените СМР касаят обекта на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД, находящ се в [населено място],[жк]. Според органите по приходите доколкото в хода на извършената насрещна проверка не са представени доказателства за лицата извършили услугите и предвид обстоятелството, че „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД няма назначени лица по трудови правоотношения, е прието, че не е доказано наличие на доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по фактурите, издадени от спорния доставчик. Предвид това на основание с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД в общ размер на 7_461,20 лв. през м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г.

С допълнително изложени мотиви в решението на директора на дирекция ОДОП С. е потвърден издадения РА в тази му част. Прието е досежно „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД, че тъй като не са представени надлежно изисканите доказателства за мястото на съхранение и складиране на стоките и материалите, мястото на предаването на стоките. Липсват приемо-предавателни протоколи, които по правилото на чл. 24 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ отразяват вещноправно действие на продажбата. По отношение на фактурите издадени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД е посочено, че липсва информация за закупуване на материалите необходими за извършването на съответните услуги, за начина на транспортирането им, място на товарене и разтоварване, лицата, извършили товаро-разтоварните дейности. Посочено е също така, че липсва и не е представена заповедна книга, в която се вписват всички участници по смисъла на чл. 160 от „Закона за устройство на териториите“ /ЗУТ/, както и книга за инструктаж, която задължително се води на всеки строителен обект, като съгласно чл. 26, ал. 2 от Закона за Здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ и чл. 11, ал. 5 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни условия на труд, работодателят е длъжен да осигури на всеки работещ подходящо обучение и инструктаж по безопасност и здраве при работа. При извършен преглед на констативен акт за установяване на годността за приемане на строежа от 12.06.2020 г. е установено, че спорните доставчици не са сред посочените, което потвърждавало установените от органите по приходите факти и обстоятелства, че не е налице реално извършване на доставки на стоки и услуги, по фактурите, издадени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД и „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на „ОЛИМП – Ю. В.- СОФИЯ“ ЕООД, документирана с Протокол №П-22220421079111-141-001/10.06.2021 г. В отговор на връченото по електронен път Искане за представяне на документи и писмени обяснения от доставчика са представени копия от две фактури с предмет „депозит за услуга“ и „комисионна за услуга“ по които е начислен ДДС общо в размер на 11_666,67 лв. през м. 12.2019 г. и м. 05.2020 г. Представен е също така Договор за посредническа услуга при подписване на договор за учредяване на право на строеж на недвижим имот срещу обезщетение от 18.05.2020 г, сключен между „ЗАГОРА

ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – доверител, „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД-Агенцията и „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД – депозант. Във връзка с издадените фактури органите по приходите са изискали писмени обяснения жалбоподателя. С вх. №Р-22220220008022-ПРД-010-И/04.06.2021 г. е представена нотариална покана - акт №180, том II, рег. №12563/22.04.2021 г. от „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД до „ОЛИМП Ю.В.-СОФИЯ“ ЕООД, с която ревизираното дружество иска възстановяване на преведените суми. Записано е, че „на 05.12.2019 г. е преведена сума в размер на 10_000,00 лв. във връзка с бъдещо проучване и посредничество за подписване на договори между собствениците на парцели и „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД. На 19.05.2020 г. е извършен втори превод от 50_000,00 лв. Към момента с посредничеството на „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД не са сключвани сделки, а и няма отделен, нарочен договор по силата на който отношенията да са уредени. Получено е налице плащане без да има основание за него, поради което сумата следва да бъде възстановена“. При тези обстоятелства ревизиращите органи са приели, че фактурите, издадени от „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД са издадени без основание и без да е настъпило данъчно събитие, поради, което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 11_666,67 лв. през м. 12.2019 г. и м. 05.2020 г. С оглед установените обстоятелства по фактура №10 от 03.12.2019 г., издадена от „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД, която не документира реално извършена услуга, предвид изложените аргументи, описани в частта по ЗДДС, при определяне на задълженията за корпоративен данък за 2019 г. с РА е преобразуван счетоводният финансов резултат със стойността на отчетените разходи по тази фактура в размер на 8_333,33 лв. От органите по приходите е прието, че разходът по фактурата, издадена от „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД, предвид, че е отчетен като текущ разход по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ е документално недоказан, тъй като се касае за услуги, които не са реално извършени и са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.

12.12.2021

Преобразуването на счетоводния финансов резултат за 2019 г. в посока на увеличение е извършено на основание с чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 77 от ЗКПО. С решението на директора на дирекция ОДОП е извършена преквалификация на основанието, на което не се признава правото на данъчен кредит по фактурите издадени от „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД, а именно прието е, че данъкът е начислен неправилно и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС за жалбоподателя не е налице право на данъчен кредит. Аргументи в тази насока са изведени от клаузите на сключения договор от 18.05.2020 г., съгласно които е прието, че услугата ще бъде извършена на „ЗАГОРА ПРОПЪРТИ“ ЕООД, а плащането ще бъде извършено от жалбоподателя. При тези обстоятелства, е прието, че при получаването на авансовото плащане „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД е следвало да

издаде фактура не на ревизираното дружество, а на „ЗАГОРА ПРОПЪРТИ“ ЕООД, тъй като то ще бъде реалният получател на услугата. Посочено е, че има предоставяне на парични средства от страна на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД, но същите нямат характер на авансово плащане, направено във връзка с уговорена бъдеща доставка на услуга, която би следвало да получи жалбоподателят. Прието е, че предвид така сключеният договор въпреки, че няма изпълнение на доставката от „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД към „ЗАГОРА ПРОПЪРТИ“ ЕООД, видно от представената нотариална покана, жалбоподателят претендира единствено възстановяване на платените суми, които се явяват изплатени без основание. Според решаващият орган това обстоятелство не би могло да се тълкува като разваляне на доставката, доколкото такава не е договорена между „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД и жалбоподателя, което е повод да се приеме, че са налице условията на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и за „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД не възниква правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ОЛИМП Ю. В. - СОФИЯ“ ЕООД с начислен ДДС общо в размер на 11_666,67 лв. през м. 12.2019 г. и м. 05.2020 г.

В хода на ревизията е установено, че „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД е предоставило заемни средства на „ИНИКОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ИМОТИ ИНВЕСТ“ ЕООД, „ТЕРА СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] „ЗУ ПРОЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], свързани с жалбоподателя лица §1, т. 3 от ДР на ДОПК и на Е. К. Н.. Ревизираното дружество е начислило приходи от лихви единствено по отпуснатите заеми на „ИМОТИ ИНВЕСТ 2018“ ЕООД и „ИНИКОМ“ ЕООД при определен размер на годишната лихвата 4%. Отпуснатите заеми са осчетоводени по счетоводна сметка 498 „Други дебитори“.

Жалбоподателят е предоставил заемни средства на „ЗУ ПРОЕКТ“ ЕООД, „ТЕРА СТРОЙ“ ЕООД и Е. Н., но не е начислявал лихва по тях, като в този случай е прието, че по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО същото е типична форма на отклонение от данъчно облагане. Налице е поведение на ревизираното дружество, което чрез своите правни действия, е реализирало намаление на данъчната основа за определяне на дължимия корпоративен данък, тъй като не е отчетло счетоводни приходи от лихви по предоставените суми, които биха били отчетени ако не бе налице отклонение от данъчно облагане. Намалението е реализирано чрез сключените договори за предоставяне на заеми без да е договорена лихва, чрез което с необичайни и стопански неизгодни за ревизираното лице условия - отказ от събиране на обичайни лихви по предоставени заеми, жалбоподателя е отчетл приходи в по-малък размер, спрямо приходите, които би получил при сключването на условията на договорите за заем на пазарен принцип. На основание чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО при

определяне на допълнителните задължения за корпоративен данък за 2019 г., за данъчни цели органите по приходите са определили данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

В случая данъчната основа по процесните сделки е определена въз основа на изплатените на ревизираното лице лихви по сключени от него договори за заем, при които е договорен размер на лихвата – 4%. Именно размерът на тази лихва е приет за аналог за определяне на размера на приходите от лихви, които ревизираното лице би следвало да реализира при обичайна сделка от същия вид по пазарни цени, насочена към постигането на същия икономически резултат, без да се реализира отклонение от данъчно облагане. Съгласно изложените от решаващият орган мотиви, в хода на ревизията не са предоставени документи, касаещи отношения между жалбоподателя и Е. Н., „ТЕРА СТРОЙ“ ЕООД и „ЗУ ПРОЕКТ“ ЕООД, като направените счетоводния записвания по счетоводна сметка 498 „Други дебитори“, кореспондираща със счетоводните сметки от гр. 50, доказват, че паричните средства са напуснали патримониума на ревизираното дружество. Не се установяват данни с посоченото лице и дружества да са се развили други търговски отношения, освен предоставяне на установените от органите по приходите суми. При тези данни, макар и изрично да не е посочено, решаващият орган е приел, че размерите на приходите от лихви, които е следвало да отчете жалбоподателят във връзка с предоставените парични средства на посочените по-горе дружества и лице, са определени като са взети предвид лихвените проценти по договорите за заем, сключени от жалбоподателя с други лица и дружества, и по този начин, според решаващият орган спорните лихви се явяват определени въз основа на допустимите по §1, т. 14 от ЗКПО във връзка с §1, т. 8 от ДОПК методи. В тази връзка е прието, че на основание чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО правилно и законосъобразно са определени допълнителните задължения за корпоративен данък за 2019 г.

С издадения РА са извършили корекция в размер на 392,35 лв. през м. 04.2020 г. във връзка ползвания данъчен кредит по издаденото от „ВАДЖО ИМПЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] кредитно известие №[ЕГН]/10.04.2020 г., за което е установено, че е включено в дневника за покупки от жалбоподателя като фактура с „положителна стойност“. РА в тази част също е потвърден от решаващият орган, с аргумента, че представеното при извършената насрещна проверка от „ВАДЖО ИМПЕКС“ ЕООД копие от спорното кредитно известие действително е отразено погрешно в дневника за покупки от ревизираното дружество, в

резултат на което е намален данъкът за внасяне за м. 04,2020 лв. със сумата в размер на 392,35 лв. С извършената корекция от органите по приходите е елиминирана допуснатата грешка, поради което РА в тази му част е приет за правилен и законосъобразен.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 53-06-8459/ 28.10.2021 г. по описа на ТД на НАП-С., т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.

С решение № 17/04.01.2022 г. директорът на Дирекция ОДОП е изменил РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС, като установения данък за внасяне за м. 06.2020г. в размер на 101 937,30 е определил на данък за внасяне в размер на 29 229, 32 лв, ведно със съответните лихви и е потвърдил обжалвания РА в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди м. 12.2019 г., от м. 01.2020 г. до м. 05.2020 г., от м. 07.2020 г. до м. 08.2020 г. и м. 10.2020 г. и установения корпоративен данък за 2019 г., ведно със съответните лихви.

Пред настоящата инстанция жалбоподателят ангажира писмени доказателства, като това са: справки-декларации подадени от жалбоподателя и „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД; счетоводни документи и извлечения за извършени плащания по банков път към „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД; „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД и „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД; фактури и акт обр. 19, документиращи извършени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД доставки; извлечение от Главна книга за периода 01.06.2020г. – 31.07.2020г. на „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД; счетоводни документи, договор и фактури, отразяващи доставките с изпълнител „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, което е изготвено на база документите налични по административната преписка, както и такива представени от жалбоподателя и ТД на НАП С., във връзка с издадени на вещото лице съдебни удостоверения. Съобразно поставените задачи е установено, че жалбоподателят е осчетоводил процесните фактури, по същите е извършено плащане по банков път, посочено в Приложение 1 към заключението, като съпътстващи документи са представени фактури и Актове за извършени СМР от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД, договори, спецификация, счетоводни сметки и фактури от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД и „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД. От заключението се установява също, че жалбоподателят е инвеститор в строителство на жилищна сграда в [населено място]. Дружеството е разработило и прилага изключително подробен Индивидуален сметкоплан на основата на счетоводната програма „А.“, като полученото по процесните фактури, вложено в извършената от жалбоподателя дейност е осчетоводено като разход в счетоводни сметки „Разходи за материали“ с/ка 601; „Разходи за външни услуги“ с/ка 602 и „Разходи за строителство, жилищна сграда

„Д.“ с/ка 611/1. Вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД и „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД. Относно фактурите издадени от „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД е посочено, че разходите, документирани със същите са документално обосновани по смисъла на чл. 6 от ЗСч. и чл. 10 от ЗКПО и могат да бъдат признати за данъчни цели. Допълнително е установено, че двете процесни фактури не участват при формиране на финансовия резултат за 2019г. и 2020г., тъй като дружеството през този период няма издаден Акт 16 и разходите за обекта стоят акумулирани по сметка 611 „Разходи за строителство“.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК. със ЗВР №Р-22220220008022-020-001 от 17.12.2020 г., изменена със ЗИЗВР/ Заповеди №22220220008022-020-002 от 08.04.2021 г., №Р-22220220008022 -020-003 от 27.04.2021 г.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЕДЕП по делото са представени доказателства, че органите по приходите, подписали РА, разполагат с удостоверение за квалифициран електронен подпис (л. 62 и сл.). Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за

електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни доказателства за наличието на валидни КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА. Представени са доказателства и относно решаващия орган, чийто решение е подписано при условията на заместване, съгласно представените Заповед № ЗЦУ-1891 от 21.05.2021г. и Заповед № 13176 от 21.12.2021г. В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Правилни са и изводите на ревизиращия орган относно доначислен с РА ДДС за данъчните периоди от м. 03 до м. 08. 2020г. и за м. 10.2020г., на основание чл. 27, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗДДС в общ размер на 2 018,62 лв., тъй като липсват доказателства закупеното през ревизирания период гориво, включително дизел, бензин и газ да е ползвано във връзка с дейността на търговеца. Съгласно чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗДДС, за възмездна доставка на стока за целите на този закон се смята и отделянето или предоставянето на стоката за лично ползване или употреба на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на неговите работници и служители или на трети лица и при условие, че при производството, вносът или придобиването ѝ е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит. По делото липсват каквито и да било доказателства, че закупеното гориво е използвано за осъществяване на дейността на търговеца, поради което е налице хипотезата на чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗДДС. В случая няма спор, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на пълен данъчен кредит по фактурите за закупено гориво, което според жалбоподателя е предназначено за превозно средство – автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , използвано за дейността на дружеството. В хода на ревизионното производство от задълженото лице са изискани доказателства за установяване на начина на използване на спорните МПС в рамките на независимата му икономическа дейност. Такива релевантни доказателства, включително пътни листове или пътни книжки за документиране движението на автомобила, не са представени както при ревизията, така и в хода на съдебното производство. Липсва информация за лицата, управлявали съответните МПС. Няма данни да са изготвени отчети за направени

курсови със спорните МПС, за да може да бъде извършено обвързване на направените разходи за зареждане на гориво с тези курсове. Съгласно т. 1 от диспозитива на Решение на СЕС по дело C-118/11, член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, трябва да се тълкува в следния смисъл: счита се, че нает автомобил се използва за целите на облагаеми сделки на данъчнозадълженото лице, ако съществува пряка и непосредствена връзка между използването на този автомобил и икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, като правото на приспадане възниква при изтичането на периода, за който се отнася всяко от плащанията, и към същия момент следва да се има предвид наличието на такава връзка. В настоящия случай липсват доказателства, обосноваващи наличието на пряка и непосредствена връзка между използването на въпросния автомобил и икономическата дейност на лицето, липсват също така и доказателства, изключващи използване на автомобила за лични нужди и за цели, различни от икономическата дейност на жалбоподателя. В тази връзка обосновано е прието, че РА е законосъобразен в частта на допълнително начисления за ревизираните данъчни периоди ДДС на основание на основание чл. 27, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗДДС във връзка с доставките на гориво.

С издадения РА на основание чл. чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 36 751,86 лв. упражнено през м. 06.2020 г. и м. 07. 2020г. по фактури издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД, тъй като е прието, че представените доказателства не доказват реално извършени доставки. Аналогични са мотивите и относно непризнато право на данъчен кредит по доставките с изпълнител „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД.

Спорът по същество по издадените фактури от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД и „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД е относно реалността на извършените доставки от посочените дружества. Прието е от приходните органи и от решаващият орган, че не са представени достатъчно убедителни доказателства за реално изпълнение, тъй като посочените във фактурите доставчици не са представили доказателства за кадрова обезпеченост за извършване на процесните доставки и няма информация за предходните доставки, липсва заповедна книга и книга за инструктаж по доставките с изпълнител „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД, а относно доставката армировъчна стомана по фактурите издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД е посочено, че не са представени доказателства за мястото на съхранение и складиране на стоката, липсвали доказателства кога къде и как армировъчната стомана, като родово определена стока е индивидуализирана по съгласие между страните

или пък е предадена от продавача на купувача, както и доказателства, че доставчикът е разполагал с тази стока.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, материалноправна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит е наличието на действително извършена облагаема доставка на стока или услуга към лицето, посочено в данъчния документ като получател на доставката. По силата на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие и изискуемостта на данъка по доставки на стоки настъпват когато правото на собственост върху стоките бъде прехвърлено, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик.

Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, включително да доказва тяхната обезпеченост за извършване на доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11, С-18/13 на СЕС. Получателят по доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата обезпеченост да изпълни доставката, не може да се вменява в тежест на получателя по доставката да ги доказва.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в случая реалността на доставките, като условие за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит, е доказана в процеса. Основателни са твърденията на жалбоподател за наличието на достатъчно писмени доказателства за обосноваване извода за извършване на спорните доставки.

В случая, съвкупната преценка на представените още в ревизионното производство доказателства установява реалното осъществяване на доставките именно от посочените дружества. В хода на ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя е свързана със строителство на жилищни сгради, като през ревизирания период основно на Многопрофилна жилищна сграда с подземен гараж в кв. Д., р-н В.. Във връзка с осъществяваната дейност ревизираното лице е закупувало стоки и е получавало услуги от трети лица, за които са издавани фактури. За осъществяване на дейността има назначен квалифициран персонал. Видно от отразеното във фактурите, издадени от „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД, по които е отказано правото на данъчен кредит, същите отразяват първо и второ плащане по договор за покупко – продажба № ДС-04-19/01.06.2020г. на армировъчна стомана.

Посоченият договор е представен както от доставчика, така и от получателя и от съдържанието му се установява, че страните са уговорили поетапно плащане, като предаването на стоката следва да се осъществи след третото и четвъртото плащане. В тази връзка неправилни и необосновани са изводите за липсата на реално извършена доставка на стока, както и за нейната индивидуализация, след като от една страна в хода на ревизията не е изследван въпросът кога във времето е осъществено предаването на въпросната стока, а от друга страна тази стока е конкретизирана по вид и количество в представената по делото спецификация подписана от двете страни по договора. Установено е и нейното счетоводно отразяване, по представените от доставчика счетоводни документи подписани и описани в представеното от управителя на Б. ТРАКТ“ ЕООД придружително писмо.

По доставките с изпълнител „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД също са представени документи, удостоверяващи извършването на СМР. В случая към спорните фактури са придружени с двустранно подписани протоколи обр. 19, удостоверяващи по вид и количество доставените СМР. Същевременно приетата по делото ССЕ установява, че полученото по фактурите издадени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД и „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД е вложено в извършената от жалбоподателя дейност, като е намерило счетоводно отражение по счетоводни сметки „Разходи за материали“ с/ка 601; „Разходи за външни услуги“ с/ка 602. Представени са и счетоводни документи свързани с реализацията на спорните доставки. Вярно е, че като частни документи същите не се ползват с обвързваща съда доказателствена сила, но е вярно и това, че са представени в хода на ревизията и не са оспорени от приходната администрация. Същите необосновано не са ценени от приходните органи, като от съдържанието им е видно, че могат да се съотнесат към стоките и услугите по фактурите, предмет на процесните доставки, и данните от общия им анализ обосновават извод за изпълнение на договор по доставяне на армировъчна стомана, респ. престиране на резултата от СМР услуга, които са свързани с дейността на ревизираното лице. Следва да бъде посочено, че споменатата в решението на директора на дирекция ОДОП С. липса на заповедна книга или такава за инструктаж, не може да обоснове извод за липса на реално извършена доставка от издателя на фактурите и изобщо неспазването на едни или други изисквания заложено в трудовото законодателство не би могло да доведе до ограничаване правото на данъчен кредит на жалбоподателя, като същото е неотнормосимо към възникването и упражняването на това право, след като са спазени изискванията на специалния данъчен закон в случая ЗДДС и същото е потвърдено от приетото по делото заключение на ССЕ.

Отказът да се признае право на данъчен кредит поради това, че не е установен произход на стоката по доставката с изпълнител „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД., съответно за липса на кадрова обезпеченост на „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД, противоречи на тълкуването на Директива 2006/112 /ЕО относно общата система на данъка за добавената стойност, дадено в решенията на СЕС по дела С- 324/11 и съединени дела С-80/11 и С-142/11, според което добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стока или услуга не следва да бъде санкциониран с отказ на признаване на право на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик. Както бе посочено в съдебната практика на ВАС въз основа на решения на СЕС по дела С-342/11, съединени дела С-80/11 и С-142/11, С-18/13 и др. категорично е застъпено схващането, че не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадължено лице правото да приспадне от ДДС, поради това че издателят на фактурата за предоставените услуги е извършил нарушения, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Такива доказателства приходните органи не са ангажирали нито са изложили твърдения в тази насока.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че представените документи са достатъчни да обосноват действително извършени доставки и в случая са игнорирани необосновано. Във фактурите и съпътстващите ги документи доставките са индивидуализирани в степен, че да може да се провери реалното им осъществяване и използването на резултата от тях от получателя за неговите облагаеми доставки. При извършената преценка на доказателствения материал, поотделно и в съвкупност, намира за установено извършването на спорните доставки.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че е налице основание за отмяна на РА в частта на непризнато право на данъчен кредит по доставките с изпълнител „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД и „БРИСТ ТРАКТ“ ЕООД.

Относно непризнато право на данъчен кредит по фактурите издадени от „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД с предмет „депозит за услуга“ и „Комисионна за услуга“ с преквалификация на правното основание по чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, а именно, че данъкът по посочените фактури е неправомерно начислен, в жалбата не са изложени конкретни аргументи. Съдът споделя доводите на решаващия орган, че получател на уговорената бъдеща посредническа услуга в случая се явява „Загора

пропърти“ ЕООД, а не жалбоподателят. Видно от съдържанието на приложения договор за посредническа услуга от 18.05.2020г., уговорено е между страните посредническата услуга да се извършва в полза на „Загора пропърти“ ЕООД, което дружество се явява и възложител на услугата. Съгласно чл. 11, ал. 2 от ЗДДС получател по смисъла на този закон е лицето, което получава услугата, като с оглед разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от с.з. плащането може да се извърши или от получателя или от трето лице. В случая съгласно каузите на цитирания договор посредническата услуга е уговорено да се извърши от „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД в полза на „Загора пропърти“ ЕООД, а плащането на същата от жалбоподателя в качеството му на депозитант, следователно получател на същата по смисъла на чл. 11, ал. 2 от ЗДДС се явява „Загора пропърти“ ЕООД. В тази връзка данъкът е следвало да бъде начислен и фактурите да бъдат издадени към посоченото дружество, а не към жалбоподателя. Правилно е прието, че данъкът по посочените фактури е начислен неправомерно и следователно за жалбоподателя не възниква и не може да бъде упражнено право на данъчен кредит. Същият е следвало да бъде коригиран по установени за това в ЗДДС ред.

Извършената с РА корекция на ползвания данъчен кредит със сумата от 392, 35 лв. също следва да се приеме за правилна и законосъобразна, доколкото по делото не е спорно, че дружеството е отразило в дневника за покупки за м. 04. 2020г. кредитно известие от 10.04.2020г., издадено от „Ваджо импекс“ ЕООД като фактура с „положителна стойност“, поради допуснатата техническа грешка.

В частта на извършеното увеличение на финансовия резултат на основание чл. 77, ал. 1 във вр. с чр. 16 и чл. 26 от ЗКПО за 2019г. с размера на осчетоводените разходи по фактура № 10/03.12.2019г., издадена от „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД от „ОЛИМП-Ю-В-СОФИЯ“ ЕООД със стойност 8 333,33 лв. настоящият съдебен състав намира същото за неправилно и незаконосъобразно, доколкото от приетото по делото заключение на вещото лице, неоспорено от страните, се установява, че фактура № 10/03.12.2019г. с предмет „депозит“ не е отчетена като разход във финансовия резултат за 2019г. на дружеството /лист 312 от делото/. Вещото лице сочи, че същото се потвърждава от годишната оборотна ведомост за 2019г. и главната книга, където няма записвания с произход сметка 611 „Разходи за строителство“. При тези данни РА в частта на извършено увеличение на финансовия резултат на дружеството със стойността на фактура № 10/03.12.2019г. следва да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен.

В частта на извършено с РА увеличение на финансовия резултат на дружеството със сума в размер на 5 466,97 лв. по заеми предоставени

от и Е. Н., „ТЕРА СТРОЙ“ ЕООД и „ЗУ ПРОЕКТ“ ЕООД, настоящият съдебен състав намира същия за неправилен и необоснован по следните изложени по- долу съображения:

Спорният по делото въпрос е свързан с приложението на чл. 16, ал. 1 вр. с ал. 2, т. 3 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, съгласно който за сключени в отклонение от данъчното облагане се смятат сделки във връзка с получаване и отпускане на кредити с лихвен процент, определен в отклонение от пазарната лихва към момента на сключване на сделката. Съгласно определението на § 1 т. 32 от ДРЗКПО "пазарна лихва" е лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е било форма по сделка между лица, които не са свързани и тази лихва се определя според условията на пазара като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката. В случая взетият размер на лихвен процент, а именно от 4%, не може да бъде приет, че се явява пазарна лихва по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО вр. с § 1 т. 32 от ДРЗКПО. Пазарния размер на лихвите следва да се определя по един от нормативно регламентирания методи по § 1, т. 10 от ДР на ДОПК и в съответствие с редът и начинът на прилагане на методите, регламентиран в Наредба № Н-9/14.08.2006 г. на Министъра на Финансите. В тази насока настоящият състав счита, че използвания размер на лихва от 4% /взета от сключени от ревизираното лице други договори за заем/ не е съобразена от органа по приходите с легалната дефиниция на понятието "пазарна лихва" дадено в § 1 т. 32 от ДРЗКПО и не представлява надлежен метод за установяване пазарната лихва по разглежданите заеми, като в този смисъл е преобладаващата практика на ВАС. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя или лизингополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата. В случая определената от органите по приходите пазарна лихва не е съобразена с нормативните изисквания, поради което РА следва да бъде отменен и в тази му оспорена част, като незаконосъобразен.

Съобразно чл. 161, ал. 1 от ДОПК, разноски се следват и на двете страни – на оспорващия съобразно уважената част от оспорването, а на ответника – съобразно отхвърлената.

При това положение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1, на оспорващия съгласно представения списък на разноски по чл. 80 от ГПК вр. чл. 1. от АПК, се следва сумата в общ размер на 3 261,20 лв., за внесена държавна такса в размер на 50лв, за адвокатско възнаграждение 2

700лв., и за възнаграждение на вещото лице в размер на 511,20лв. На ответника също се следват разноски, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК, съобразно отхвърлената част от оспорването, в размер на 1 793,20 лв. за юрисконсултско възнаграждение. С оглед обстоятелството, че и двете страни взаимно си дължат разноски, по компенсация, погасявайки двете суми до размера на по- малката от тях, следва да бъде осъдена дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП да заплати на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД разликата в тях, или сумата от 1 468 лв.

Воден от гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД, Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220008022-091-001 от 30.09.2021 г. в обжалваната част като:

- установения след изменението на акта с Решението на директора на дирекция ОДОП С. резултат по ЗДДС - данък за внасяне за м. 06.2020г. в размер на 29 229,32 определя на данък за възстановяване в размер на 3 439 лв.;

- установения с РА резултат по ЗДДС - данък за внасяне за м. 07.2020г. в размер на 8 729, 07 лв. определя на данък за внасяне в размер на 4 645,53 лв., ведно със съответните лихви в размер на 530,41лв.;

ОТМЕНЯ по жалба на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД, Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220008022-091-001 от 30.09.2021 г. в частта на непризнато право на данъчен кредит общо в размер на 7 461,20 лв. главница, ведно със съответните лихви общо в размер на 1 173,97 лв. по фактури, издадени от „ДИЧЕВ ТРАНС 73“ ЕООД за данъчни периоди м. 01. и м. 02. 2020г., както и в частта на установения корпоративен данък в размер на 1380 лв. главница и в размер на 175,20 лв. лихва.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220220008022-091-001 от 30.09.2021 г., с който са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 03 до м. 05 2020г.; м. 08. 2020г. и за м. 10.2020г., произтичащи начислен ДДС на основание чл. 27, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 3, т. 1 в общ размер на 2 018,62 лв, ведно със съответните лихви за посочените данъчни периоди в общ размер на 1 497,64 лв., както и в частта на непризнато право на данъчен кредит за данъчни периоди за м. 12.2019г. и м. 05.2020г. на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, по фактури издадени от „ОЛИМП Ю. В. – СОФИЯ“ ЕООД в общ размер на 11 666,67 лв., ведно с определените лихви за м. 12.2019г. в размер на 298,38лв.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на „ЗЕТ ПРОЕКТ“ ЕООД ЕИК:[ЕИК] разноски по делото в размер на 1 468 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :